

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII kadencja

Druk nr 1541
Warszawa, 8 maja 2013 r.

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

**- o Funduszu Poręczeń, likwidacji
Agencji Nieruchomości Rolnych oraz
zmianie ustawy o gospodarowaniu
nieruchomościami rolnymi Skarbu
Państwa.**

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Tomasza Makowskiego.

(-) Maciej Banaszak; (-) Piotr Paweł Bauć; (-) Robert Biedroń; (-) Jerzy Borkowski; (-) Artur Bramora; (-) Jan Cedzyński; (-) Piotr Chmielowski; (-) Artur Dębski; (-) Marek Domaracki; (-) Dariusz Cezar Dziadzio; (-) Wincenty Elsner; (-) Łukasz Gibała; (-) Artur Górczyński; (-) Anna Grodzka; (-) Michał Kabaciński; (-) Witold Klepacz; (-) Krzysztof Kłosowski; (-) Sławomir Kopyciński; (-) Jacek Kwiatkowski; (-) Andrzej Lewandowski; (-) Tomasz Makowski; (-) Małgorzata Marcinkiewicz; (-) Maciej Mroczek; (-) Jacek Najder; (-) Michał Tomasz Pacholski; (-) Janusz Palikot; (-) Wojciech Penkalski; (-) Zofia Popiołek; (-) Marek Poznański; (-) Andrzej Rozenek; (-) Adam Rybakowicz; (-) Armand Kamil Ryfiński; (-) Paweł

Sajak; (-) Marek Stolarski; (-) Halina Szymiec-Raczyńska; (-) Maciej Wydrzyński.

USTAWA

z dnia

o Funduszu Poręczeń, likwidacji Agencji Nieruchomości Rolnych oraz zmianie ustawy o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa

(Dz. U...)

Art. 1 Z dniem 31 grudnia 2015 r. likwiduje się Agencję Nieruchomości Rolnych.

Art. 2 Minister właściwy do spraw rozwoju wsi ustali, w drodze zarządzenia, przeznaczenie mienia będącego w posiadaniu Agencji, z zastrzeżeniem przepisów o gospodarce nieruchomościami oraz przepisów o finansach publicznych.

Art. 3 1. Zadania Agencji przejmuje z dniem 1 stycznia 2016 r. Minister właściwy do spraw rozwoju wsi.

2. Minister właściwy do spraw rozwoju wsi w drodze rozporządzenia reguluje realizację zadań, o których mowa w ust. 1

Art. 4 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa powołuje likwidatora Agencji i nadzoruje jego działalność.

2. Likwidator sporządza bilans zamknięcia na dzień 31 grudnia 2015 r.

3. Likwidator przejmuje kompetencje organów Agencji .

Art. 5. 1. Minister w drodze rozporządzenia powołuje Fundusz Poręczeń, zwany dalej Funduszem.

2. Nieruchomości niesprzedane przez Agencję Nieruchomości Rolnych do dnia 31 grudnia 2015 r. nieodpłatnie przekazuje się do Funduszu.

3. Do zadań Funduszu należy w szczególności:

1) udzielanie rolnikom poręczeń lub gwarancji spłaty kredytów,

2) udzielanie rolnikom, będącym w trudniej sytuacji materialnej pomocy finansowej

3) umożliwienie rolnikom uzyskania dożywotniej renty rolniczej w ramach odwróconej hipoteki

4. Zarządzanie Funduszem Poręczeń należy do kompetencji ministra właściwego do spraw rozwoju wsi,

5. Minister właściwy do spraw rozwoju wsi określi, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółową organizację Funduszu Poręczeń oraz tryb i zasady realizacji zadań, o którym mowa w ust. 1.

2) tryb przekazywania przez Agencję nieruchomości Funduszowi Poręczeń.

Art. 6. 1. Nieruchomości niewykorzystane przez Fundusz Poręczeń do realizacji zadań, o których mowa w art. 5 ust. 3 mogą stanowić przedmiot aportu do spółki tworzonej przez Skarb Państwa z osobami trzecimi, w celu pobudzenia rozwoju gospodarczego, kulturalnego i infrastrukturalnego danego regionu.

2. Szczegółowe zasady i tryb przekazywania nieruchomości jako aportu do spółek, tryb wyboru kontrahentów oraz zasady działania spółek reguluje w drodze rozporządzenia minister właściwy do spraw rolnictwa.

3. Nieruchomości Funduszu niewykorzystane do realizacji zadań, o których mowa w art. 5 ust. 3 ani niewykorzystane jako aport do spółki, o której mowa w ust. 1 przekazuje się nieodpłatnie gminie na cele rozwoju infrastrukturalnego.

Art. 7 W ustawie z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa (Dz. U. z 2007 r. Nr 231, poz. 1700, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) W art. 20c ust. 1 pkt 1 uchyla się ppkt c

2) Art. 24 otrzymuje brzmienie:

„Art. 24 1. Do dnia 31 grudnia 2015 r. Agencja dokonuje sprzedaży wszystkich należących do Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa nieruchomości na zasadach określonych w rozdziale 6, z wyłączeniem nieruchomości, których stan faktyczny lub prawny uniemożliwia dokonanie sprzedaży w tym terminie lub nieruchomości podlegających wyłączeniu na mocy odrębnych przepisów.

2. Minister właściwy do spraw rozwoju wsi określi w drodze rozporządzenia grunty nie podlegające sprzedaży, ze względu na przeznaczenie ich na cele publiczne.”

3) W art. 26a uchyla się ust. 4.

4) Art. 27 otrzymuje brzmienie:

„ Art. 27. 1. Sprzedaż nieruchomości Zasobu prowadzi Agencja.

2. Sprzedaży podlegają również nieruchomości Zasobu obciążone prawami osób trzecich, w szczególności będące przedmiotem dzierżawy lub trwałego zarządu.”

5) Art. 28 otrzymuje brzmienie:

„Art. 28. 1. Agencja ogłasza dwa razy w roku, w ostatnim dniu roboczym października i marca wykaz wszystkich nieruchomości Zasobu przeznaczonych do sprzedaży, w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości, w siedzibie właściwej miejscowo izby rolniczej oraz właściwym miejscowo urzędzie gminy przez okres 14 dni przed dniem ogłoszenia przetargu lub planowanym terminem sprzedaży w innym trybie niż przetarg.

2. Wykaz, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) oznaczenie i powierzchnię nieruchomości według danych z ewidencji gruntów;
- 2) rodzaj użytków i ich klasy;
- 3) oznaczenie księgi wieczystej prowadzonej dla nieruchomości;
- 4) opis budynków i innych składników majątkowych przeznaczonych do sprzedaży;
- 5) cenę nieruchomości określoną na podstawie art. 30;

6) przeznaczenie nieruchomości w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, a w przypadku braku planu - w ustaleniach studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy dla nieruchomości.

3. Informację o zamiarze sprzedaży nieruchomości, której wartość szacunkowa przekracza równowartość dziesięciu tysięcy kwintali żyta, ustaloną stosownie do przepisów o podatku rolnym, Agencja ogłasza w prasie o zasięgu co najmniej wojewódzkim.

4. Minister właściwy do spraw rozwoju wsi ogłosi w drodze rozporządzenia minimalną ilość nieruchomości przeznaczonych do sprzedaży w danym roku, uwzględniając przy tym proporcjonalny w skali kraju podział nieruchomości należących do Zasobu.”

6) Art. 29 otrzymuje brzmienie:

„Art. 29. 1. Po ogłoszeniu wykazu, o którym mowa w art. 28 ust. 1, Agencja rozpoczyna sprzedaż nieruchomości w nim ujętych na wniosek o dokonanie sprzedaży.

2. W ciągu sześciu miesięcy od otrzymania wniosku o dokonanie sprzedaży nieruchomości ogłoszonych w wykazie, o którym mowa 28, Agencja wszczyna postępowanie przetargowe.

3. W pierwszej kolejności prawo do złożenia wniosku o dokonanie sprzedaży i udziału w przetargu przysługuje rolnikom indywidualnym w rozumieniu przepisów o kształtowaniu ustroju rolnego, zamierzającym powiększyć powierzchnię prowadzonego gospodarstwa rodzinnego do łącznej wielkości niezbędnej dla zapewnienia rentowności prowadzonej działalności rolniczej w danym województwie.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa w drodze rozporządzenia ustali zasady wyliczania wielkości gospodarstwa rodzinnego niezbędnej dla zapewnienia rentowności prowadzenia działalności rolniczej w danym województwie.

5. Jeżeli w ciągu sześciu miesięcy od ogłoszenia wykazu, o którym mowa w art. 28, nie zostanie złożony wniosek o dokonanie sprzedaży przez podmiot, o którym mowa w ust. 3 bądź też przetarg nie zostanie rozstrzygnięty, w pierwszej kolejności prawo do złożenia wniosku o dokonanie sprzedaży i udziału w przetargu przysługuje rolnikom składającym deklarację specjalizacji w zakresie produkcji roślinnej lub zwierzęcej na okres 10 lat.

6. Jeżeli w ciągu sześciu miesięcy od ogłoszenia wykazu, o którym mowa w art. 28, nie zostanie złożony wniosek o dokonanie sprzedaży przez podmiot, o którym mowa w ust. 5 bądź też przetarg niezostanie rozstrzygnięty, prawo do złożenia wniosku o przeprowadzenie sprzedaży nieruchomości przysługuje pozostałym rolnikom.

7. Nieruchomości należące do Zasobu, które do dnia 31 grudnia 2015 r. nie zostaną sprzedane uprawnionym osobom, Agencja przekazuje nieodpłatnie na Fundusz Poręczeń, o którym mowa w art. 5 ustawy o Funduszu Poręczeń, likwidacji Agencji Nieruchomości Rolnych oraz zmianie ustawy o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa.

8. Agencja oddala wnioski o dokonanie sprzedaży pochodzące od innych osób niż określone w tym przepisie, dotyczące nieruchomości objętych ogłoszonym wykazem, o którym mowa w art. 28.

9. Minister właściwy do spraw rozwoju wsi określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb przeprowadzenia przetargu, o którym mowa w ust. 1.

10. Minister właściwy do spraw rozwoju wsi określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o dokonanie sprzedaży.”

5) Po art. 29 dodaje się art. 29a w brzmieniu:

„Art. 29a Wnioskodawca, o którym mowa w art. 29 ust. 2 pkt 5 wraz z wnioskiem o sprzedaż nieruchomości dołącza deklaracje o specjalizacji, zawierającą wskazanie przedmiotu specjalizacji oraz planowany okres, nie krótszy niż 10 lat.”

6) Art. 30 otrzymuje brzmienie:

„Art. 30. Minister w drodze rozporządzenia ustali sposób wyliczania ceny za nieruchomość należącą do Zasobu, tak aby jej wysokość uwzględniała konieczność zapewnienia nabywcom rentowności prowadzonego gospodarstwa rolnego, możliwość uiszczania rat, utrzymanie rodzinny oraz modernizację prowadzonej działalności.”

7) Art. 31 otrzymuje brzmienie:

„Art. 31. 1. Agencja rozkłada spłatę ceny na roczne lub półroczne raty, na okres nie dłuższy niż 30 lat.

2. Przy rozłożeniu spłaty pozostałej należności na roczne lub półroczne raty Agencja stosuje oprocentowanie, które nie może być w stosunku rocznym niższe niż stopa dyskontowa stanowiąca stopę bazową ogłaszaną w komunikacie Komisji Europejskiej, powiększona o 1%.

3. Nabywca, o którym mowa w art. 29 ust. 5 utrzymujący przez 10 lat specjalizację oraz terminowo uiszczający raty, nabywa prawo do umorzenia zaległych rat o 50%.

4. Nabywca, o którym mowa w art. 29 ust. 3 przez 10 lat terminowo uiszczający raty, nabywa prawo do umorzenia zaległych rat o 50%.

5. Minister właściwy do spraw rozwoju wsi określi, w drodze rozporządzenia:

1) dokumenty, jakie nabywca nieruchomości składa w celu ustalenia, czy jego sytuacja pozwala na spłatę należności rozłożonej na raty i na zabezpieczenie spłaty kwoty tej należności,

2) szczegółowe warunki rozkładania spłaty należności na raty,

3) wysokość oprocentowania należności, której spłata została rozłożona na raty

- mając na względzie należyte zabezpieczenie spłaty należności rozłożonej na roczne lub półroczne raty.”

8) Uchyła się art. 32-40.

Art. 8 1. Z dniem wejścia w życie ustawy Agencja Nieruchomości Rolnych nie przedłuża umów dotyczących odpłatnego i nieodpłatnego użytkowania nieruchomości należących do Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa (w szczególności umów najmu i trwałego zarządu).

2. Do umów zawartych przez Agencję Nieruchomości Rolnych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 9 Z dniem 1 stycznia 2016 r. traci moc ustawa z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa (Dz. U. z 2007 r. Nr 231, poz. 1700, z późn. zm.).

Art. 10 Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Uzasadnienie

1) Uwagi ogólne

Głównym celem niniejszej ustawy jest likwidacja Agencji Nieruchomości Rolnych. Ze względu na szeroki zakres kompetencji wspomnianej agencji, proces ten wymaga rozłożenia w czasie na okres trzech lat. W tym czasie nieruchomości należące do Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa, zarządzanego przez Agencję Nieruchomości Rolnych podlegałyby obowiązkowej procedurze sprzedaży, w której uprzywilejowani byłiby rolnicy indywidualni, zamierzający powiększyć powierzchnie posiadanych gruntów do wielkości umożliwiającej uzyskanie rentowności prowadzonego gospodarstwa oraz rolnicy zamierzający dokonać specjalizacji prowadzonej działalności. Nieruchomości, które ze względu na brak kupujących lub ze względu na wady praktyczne lub faktyczne nie uległyby sprzedaży do 31 grudnia 2015 r. zostałyby przekazane nieodpłatnie na rzecz nowo utworzonego Funduszu Poręczeń. Do zadań wspomnianego funduszu należałoby przede wszystkim udzielenia poręczeń i gwarancji rolnikom ubiegającym się o udzielenie kredytu na modernizację prowadzonych gospodarstw, a także inne funkcje wspierające prowadzenie działalności rolniczej. Wraz z zakończeniem procesu sprzedaży nieruchomości zarządzanych przez Agencję Nieruchomości Rolnych, do dnia 31 grudnia 2015 r. również sama agencja zakończy swoją działalność. 1 stycznia 2016 r. jej kompetencje zostaną przekazane Ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa.

2) Agencja Nieruchomości Rolnych

Podstawowym celem Agencji Nieruchomości Rolnych (ANR) jest gospodarowanie nieruchomościami należącymi do Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa, przede wszystkim w drodze ich sprzedaży. Jednakże agencja przede wszystkim oddaje państwowe grunty w dzierżawę. Na koniec 2011 r. prawie 2000 tys. hektarów ziemi pozostawało w zasobie Skarbu Państwa, z czego prawie 1500 tys. ha było w dzierżawie. Wskutek takiej polityki, dzierżawcy płacą agencji czynsz, nie uzyskując przy tym prawa własności za dzierżawione grunty, które ciągle pozostają w zarządzie ANR. Następstwem tego procesu jest to, iż ciągle istnieje cel działalności agencji, która jest niejako „opłacana” przez dzierżawców. Ponadto nie może dojść do zasadniczej zmiany skostniałej struktury własnościowej na polskiej wsi, a utrwaleniu ulega sytuacja, w której przeważająca część arealu gruntów rolnych w Polsce należy do państwa. Z tych powodów konieczne jest rozpoczęcie na szeroką skalę procesu sprzedaży nieruchomości należących do Zasobu Rolnego Skarbu Państwa. W ten sposób rolnicy zyskają grunty niezbędne dla zapewnienia rentowności prowadzonej działalności oraz odpadnie potrzeba dalszego funkcjonowania ANR.

Agencja Nieruchomości Rolnych przez okres swojego istnienia zmieniała się w stale rosnącą zbiurokratyzowaną instytucję, posiadającą 10 oddziałów terenowych, zatrudniającą ok. 1000 pracowników oraz dysponującą ponad 2 mld zł rocznego budżetu.

Wieloletnia praktyka zmieniających się ekip rządzących pokazała wyraźnie, że agencje państwowe, takie jak Agencja Nieruchomości Rolnych, w istocie traktowane są jako „łup polityczny”, służący jako swoisty rezerwuuar miejsc pracy dla działaczy partyjnych. Ten ponury obraz uwypukliła wyraźnie w szczególności nagłośniona medialnie tzw. afera taśmowa PSL-u, obrazująca wszechobecny nepotyzm i kumoterstwo w obsadzaniu stanowisk kierowniczych w agencjach rolniczych.

Z tych względów projekt ustawy zakłada, iż po okresie trzyletnim okresie przejściowym, Agencja Nieruchomości zostanie zlikwidowana z dniem 31 grudnia 2015 r. Z dniem 1 stycznia 2016 r. jej kompetencje przejdą na Ministra właściwego do spraw rozwoju wsi. W tej samej dacie straci moc ustawa z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa (Dz. U. z 2007 r. Nr 231, poz. 1700, z późn. zm.).

Likwidacja ANR spowoduje spore oszczędności budżetowe, związane z brakiem konieczności utrzymania obecnego aparatu biurowego, a także uprości procedury związane z przekształceniami własnościowymi na polskiej wsi. Ze względu jednak na dotychczasowy zakres obowiązków ANR, proces jej likwidacji musi być rozciągnięty w czasie na trzy lata.

3) Sprzedaż nieruchomości należących do Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa

Zasady sprzedaży

W związku z koniecznością przeprowadzenia obowiązkowej sprzedaży nieruchomości przez ANR, konieczna będzie nowelizacja ustawy z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa (Dz. U. z 2007 r. Nr 231, poz. 1700, z późn. zm.).

Przez okres trzy letni okres przejściowy, ANR będzie obowiązana do dokonania sprzedaży nieruchomości należących do Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa. W tym celu dwa razy w roku- w ostatnim dniu roboczym marca i października, ogłaszać będzie wykaz nieruchomości przeznaczonych do sprzedaży. Wspomniane terminy dopasowane są do kalendarza prac rolniczych, tak aby nie kolidowały z okresem żniw. Projekt ustawy zakłada, iż Minister właściwy do spraw rozwoju wsi w drodze rozporządzenia, ustalać będzie minimalną ilość nieruchomości przeznaczonych do sprzedaży w danym roku, uwzględniając przy tym proporcjonalny w skali kraju podział nieruchomości należących do Zasobu. Sprzedaży podlegają również nieruchomości Zasobu obciążone prawami osób trzecich, w szczególności będące przedmiotem dzierżawy lub trwałego zarządu. Z wprowadzonego obowiązku sprzedaży wyłączone będą natomiast nieruchomości,

których stan faktyczny (np. położenia lub klasyfikacja gleb) lub prawny (niewyjaśniona sytuacja prawna) uniemożliwia terminowe dokonanie sprzedaży w tym terminie lub nieruchomości podlegających wyłączeniu na mocy odrębnych przepisów. Ponadto Minister właściwy do spraw rozwoju wsi będzie mógł w drodze rozporządzenia wskazać grunty nie podlegające sprzedaży, ze względu na przeznaczenie ich na celu publiczne, np. związane z obronnością państwa. W ciągu sześciu miesięcy od otrzymania wnioski o dokonanie sprzedaży, agencja będzie obowiązana wszcząć postępowania przetargowe, którego szczegółowe zasady oraz tryb zostaną ustanowione w drodze rozporządzenia przez Ministra właściwego do spraw rozwoju wsi.

Z dniem wejścia w życie ustawy Agencja Nieruchomości Rolnych nie będzie mogła przedłużyć umów dotyczących odpłatnego i nieodpłatnego użytkowania nieruchomości należących do Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa (w szczególności umów najmu i trwałego zarządu). Natomiast do umów zawartych przez Agencję Nieruchomości Rolnych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Preferencje

Podstawowym problemem polskiego rolnictwa jest ciągle mała powierzchnia prowadzonych gospodarstw rolnych oraz niski poziom specjalizacji. Średnia wielkość powierzchni gruntów rolnych w gospodarstwie rolnym w kraju w 2011 roku wyniosła 10,36 ha. W niektórych województwach była nawet mniejsza- w województwie świętokrzyskim- 5,49 ha, w podkarpackim- 4,54 ha, a w małopolskim jedynie 3,86 ha. Tymczasem specjaliści przewidują, iż poziom rentowności zapewnia gospodarstwo rolne o średniej wielkości co najmniej 50 ha.

W związku z tym projekt ustawy zakłada, iż w pierwszej kolejności prawo do złożenia wniosku o dokonanie sprzedaży i udziału w przetargu przysługiwać będzie rolnikom indywidualnym w rozumieniu przepisów o kształtowaniu ustroju rolnego, zamierzającym powiększyć powierzchnię prowadzonego gospodarstwa rodzinnego do łącznej wielkości niezbędnej dla zapewnienia rentowności prowadzonej działalności rolniczej w danym województwie. Zasady wyliczania wielkości gospodarstwa rodzinnego niezbędnej dla zapewnienia rentowności prowadzenia działalności rolniczej w danym województwie ustalane będą w drodze rozporządzenia przez Ministra właściwego do spraw rozwoju wsi. Zalecić można w tym miejscu zastosowanie tzw. metody dochodowej szacowania powierzchni gospodarstwa rolnego, zakładającej obliczanie minimalnej powierzchni rentownego gospodarstwa rodzinnego, jak i innych podmiotów prawnych działających w rolnictwie w hektarach użytków rolnych, jako funkcję oczekiwanych dochodów rolnika, która jest ilorazem kosztów stałych i wynagrodzenia rolnika za pracę przez różnicę przychodów ze sprzedaży produktów i towarów w złotych na jeden hektar użytków rolnych, i kosztów zmiennych wyrażonych w złotych na jeden hektar użytków rolnych.

Kolejną grupą rolników, których preferuje projekt ustawy tworzą rolnicy zamierzający dokonać specjalizacji prowadzonej działalności rolniczej. Specjalizacja jest jednym z głównych czynników modernizujących rolnictwo, zapewniający wyższe przychody z prowadzonego gospodarstwa w porównaniu z gospodarstwami o mieszanej działalności, które ciągle stanowią w Polsce większość. Mianowicie zgodnie z projektem, w przypadku nierozstrzygnięcia przetargu na korzyść rolników indywidualnych, w pierwszej kolejności prawo do złożenia wniosku o dokonanie sprzedaży i udziału w przetargu przysługiwać będzie rolnikom składającym deklarację specjalizacji w zakresie produkcji roślinnej lub zwierzęcej na okres 10 lat. Deklaracja specjalizacji i jej realizacja podlegać będzie osobnej kontroli, prowadzonej na mocy rozporządzenia wydanego przez Ministra właściwego do spraw rozwoju wsi. Natomiast, jeżeli do kupna danej nieruchomości nie będzie również chętnych rolników deklarujących specjalizację, prawo do jej nabycia przejdzie na pozostałych rolników. Nieruchomości należące do Zasobu, które do dnia 31 grudnia 2015 r. nie zostaną sprzedane uprawnionym osobom, agencja przekaze nieodpłatnie na Fundusz Poręczeń.

Ze względu na to, iż wielu rolników znajduje się w trudnej sytuacji majątkowej, uniemożliwiającej jednorazową zapłatę ceny nieruchomości, projekt ustawy przewiduje rozłożenie przez agencję spłaty ceny na roczne lub półroczne raty, na okres nie dłuższy niż 30 lat. Również sam sposób wyliczania ceny za nieruchomość należącą do Zasobu, który ustalany będzie w drodze rozporządzenia przez Ministra właściwego do spraw rozwoju wsi, będzie tak formowany, aby jej wysokość uwzględniała konieczność zapewnienia nabywcom rentowności prowadzonego gospodarstwa rolnego, możliwość uiszczania rat, utrzymanie rodziny oraz modernizację prowadzonej działalności. Projekt ustawy przewiduje ponadto ulgi w spłacie ceny przez rolników indywidualnych (pod warunkiem terminowego uiszczania rat przez okres 10 lat) oraz rolników deklarujących specjalizację (pod warunkiem utrzymywania przez 10 lat specjalizacji oraz terminowego uiszczania rat), którzy mogą nabyć prawo do umorzenia zaległych rat o 50%. W ten sposób dodatkowo motywuje się wspomnianych nabywców do należytego spłacania rat.

Przyjęte w projekcie ustawy założenia przyśpieszą znacznie proces przekształceń własnościowych na wsi oraz przyczynią się znacząco do rozwoju modernizacji gospodarstw rolnych. Szczególnie znaczenie mają preferencje dla rolników indywidualnych prowadzących gospodarstwa rodzinne, którzy stanowią zdecydowaną większość wśród działających w rolnictwie podmiotów, a którzy do tej pory nie mieli możliwości korzystania z wielu efektywnych środków wspierających prowadzoną działalność. Wprowadzona przez projekt ustawy realna szansa zwiększenia przez wspomnianą grupę rolników, na sprzyjających warunkach, areалу posiadanych gruntów rolnych, w skali kraju z pewnością przyczyni się do wzrostu ogólnego poziomu rentowności gospodarstw rolnych, tym samym pozytywnie wpłynie na całą polską gospodarkę.

4) Fundusz Poręczeń

Projekt ustawy zakłada powołanie przez Ministra właściwego do spraw rozwoju wsi, w drodze rozporządzenia, Funduszu Poręczeń. Zgodnie z projektem nieruchomości niesprzedane przez ANR do 31 grudnia 2015 r. zostaną nieodpłatnie przekazane do funduszu. Na rzecz funduszu przekazane zostałyby również grunty, które nie mogły zostać sprzedane przez ANR, ani nie są dzierżawione, ze względu na niską przydatność rolniczą (np. niekorzystne z punktu rolniczego położenie, klasyfikacja gleby itp.). Według danych agencji, aktualnie takich gruntów jest ok. 300 ha. Pomimo nieprzydatności do działalności rolniczej stanowią one określoną wartość materialną, która obecnie nie podlega w ogóle zagospodarowaniu. W oparciu o tak stworzoną bazę majątkową, fundusz zajmowałby się określonymi działaniami wspierającymi rolników, przede wszystkim udzielałby rolnikom poręczeń lub gwarancji spłaty kredytów. Z kolei rolnikom, będącym w trudniej sytuacji materialnej udzielałby pomocy finansowej, a także umożliwiałby uzyskanie przez nich dożywotniej renty rolniczej w ramach odwróconej hipoteki.

W ten sposób rolnicy otrzymaliby realne wsparcie finansowe, umożliwiające uzyskanie kredytów bankowych na modernizację prowadzonej działalności, a zatem zwiększające przepływy pieniężne na polskiej wsi. Wsparcie tego rodzaju jest szczególnie istotne w realiach obecnego kryzysu finansowego, który powoduje zwiększenie restrykcji bankowych w uzyskaniu kredytu. Ze względu na niższy poziom zabezpieczeń społecznych ludności wiejskiej, pozytywnym rozwiązaniem będzie również wprowadzenie możliwości uzyskania przez rolników dożywotniej renty rolniczej w ramach odwróconej hipoteki, jako formy dodatkowego wsparcia dla rolników w wieku emerytalnym.

Projekt zakłada także, iż nieruchomości niewykorzystane przez Fundusz Poręczeń do realizacji ustawowych zadań, będą mogły stanowić przedmiot aportu do spółki tworzonej przez Skarb Państwa z osobami trzecimi, w celu pobudzenia rozwoju gospodarczego, kulturalnego i infrastrukturalnego danego regionu. W ten sposób nieruchomości pozostające w zarządzie funduszu, mogą zostać efektywnie wykorzystane do celów nierolniczych, skutkujących rozwojem gospodarczym danego rozwoju. Jednocześnie rozwiązanie takie stwarza możliwość wykorzystania kreatywności i innowacyjności potencjalnych współników spółki, dla dobra regionalnej społeczności. Szczegółowe zasady i tryb przekazywania nieruchomości jako aportu do spółek, tryb wyboru kontrahentów oraz zasady działania spółek ustali w drodze rozporządzenia Minister właściwy do spraw rozwoju wsi. Natomiast nieruchomości niewykorzystane również w omówionym celu, zostaną przekazane nieodpłatnie gminie na cele rozwoju infrastrukturalnego.

Ustawa wejdzie w życie w ciągu 14 dni od dnia ogłoszenia.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej i wejście w życie proponowanych w nim regulacji nie spowoduje skutków dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Warszawa, 7 czerwca 2013 r.

BAS-WAPEiM-1128/13

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

**Opinia prawna dotycząca zgodności z prawem Unii Europejskiej
poselskiego projektu ustawy o Funduszu Poręczeń, likwidacji Agencji
Nieruchomości Rolnych oraz zmianie ustawy o gospodarowaniu
nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa (przedstawiciel
wnioskodawców: poseł Tomasz Makowski)**

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2012 r. poz. 32, ze zmianami) sporządza się następującą opinię:

I. Przedmiot projektu ustawy

Wnioskodawcy proponują przyjęcie ustawy, która przede wszystkim zmierza do likwidacji Agencji Nieruchomości Rolnych (zwanej dalej: „Agencją”) oraz znowelizowania ustawy z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa (Dz. U. z 2012 r. poz. 1187, ze zm.). Nieruchomości Skarbu Państwa powierzone Agencji, których nie udało się sprzedać do dnia 31 grudnia 2015 r., zostałyby nieodpłatnie przekazane do Funduszu Poręczeń (zwanego dalej: „Funduszem”), którym zarządzałby minister właściwy do spraw rozwoju wsi.

W projekcie ustawy zaproponowano, aby do zadań Funduszu należało: udzielanie rolnikom poręczeń lub gwarancji spłaty kredytów, udzielanie rolnikom, będącym w trudnej sytuacji materialnej, pomocy finansowej, umożliwienie rolnikom uzyskania dożywotniej renty rolniczej w ramach odwróconej hipoteki. W projekcie nie określono zasad realizacji tych zadań, pozostawiając je do określenia w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw rozwoju wsi. W ramach tego rozporządzenia mają zostać również określone zasady szczegółowej organizacji Funduszu oraz tryb nieodpłatnego przekazywania przez Agencję nieruchomości Funduszowi.

Ponadto w projekcie określono zasady sprzedaży przez Agencję nieruchomości należących do Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa. Należy

zwrócić uwagę na usterkę legislacyjną projektu polegającą na błędnej numeracji punktów w ramach art. 7 projektu ustawy (dwukrotne powtórzenie punktu 6).

Projektowana ustawa ma wejść w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

II. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

Ocena zgodności projektu z prawem UE wymaga uwzględnienia art. 63 oraz art. 107 i n. Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

III. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Ocenie pod kątem zgodności z prawem Unii Europejskiej podlegają postanowienia projektu ustawy, które dotyczą:

1. udzielania rolnikom poręczeń lub gwarancji spłaty kredytów (art. 5 ust. 3 pkt 1 projektu);
2. udzielania rolnikom, będącym w trudnej sytuacji materialnej, pomocy finansowej (art. 5 ust. 3 pkt 2 projektu);
3. umożliwienia rolnikom uzyskania dożywotniej renty rolniczej w ramach odwróconej hipoteki (art. 5 ust. 3 pkt 3 projektu);
4. przekazywania nieruchomości, niewykorzystanych przez Fundusz Poręczeń, jako przedmiot aportu do spółek tworzonych przez Skarb Państwa z osobami trzecimi, w celu pobudzenia rozwoju gospodarczego, kulturalnego i infrastrukturalnego danego regionu (art. 6 ust. 1 projektu);
5. sprzedaży rolnikom nieruchomości należących do Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa przez Agencję (art. 7 pkt 6 i 7 projektu).

Ad 1-3.

Postanowienia projektu ustawy, które dotyczą proponowanych zadań Funduszu Poręczeń art. 5 ust. 3 pkt 1-3 projektu, nie stanowią pomocy publicznej w rozumieniu TfUE. Zgodnie z art. 107 TfUE wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna z rynkiem wewnętrznym w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi.

Uznanie wsparcia za pomoc publiczną w świetle ugruntowanego orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej wymaga kumulatywnego spełnienia następujących przesłanek: pomoc musi być wsparciem udzielonym przedsiębiorstwu przez państwo członkowskie lub przy użyciu jego zasobów, mającym charakter selektywny, które grozi zakłóceniem lub zakłóca konkurencję i wymianę handlową między państwami członkowskimi (por. wyroki w sprawach: T-34/02 *Le Levant 001 i in. p. Komisji*, C-143/99 *Adria-Wien*). Warunki te muszą być spełnione łącznie,

niespełnienie choćby jednego z nich oznacza, że nie występuje zakazana pomoc państwa (wyrok z dnia 10 czerwca 2010 r. w sprawie C-140/09 *Fallimento Traghetti del Mediterraneo*).

W odniesieniu do analizowanego wsparcia nie został spełniony warunek selektywności. Środki, o których mowa w art. 5 ust. 3 pkt 1-3 projektu dotyczą wszystkich rolników. Tym samym, zgodnie z przedstawioną powyżej argumentacją, nie można uznać, że projektowane wsparcie stanowi pomoc państwa w rozumieniu prawa Unii Europejskiej.

Ze względu na konstrukcję przepisów art. 5 ust. 3 pkt 1-3 projektu, które zawierają jedynie ogólne sformułowania, a w zakresie innych istotnych elementów wsparcia odsyłają do rozporządzenia ministra właściwego do spraw rozwoju wsi, w którym mają być określone istotne udzielania omawianej pomocy, projektowane wsparcie nie spełnia także kryterium programu pomocowego, o którym mowa w rozporządzeniu Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE (Dz. Urz. UE L 83 z 27.3.1999, str. 1; Polskie wydanie specjalne Dz. Urz. UE rozdz. 8, t. 1, str. 339, ze zmianami). Zgodnie bowiem z art. 1 lit. d tego rozporządzenia *program pomocowy oznacza każde działanie, na którego podstawie, bez dalszego wprowadzania w życie wymaganych środków, można dokonać wypłat pomocy indywidualnej na rzecz przedsiębiorstw określonych w ustawie w sposób ogólny i abstrakcyjny oraz każde działanie, na którego podstawie pomoc, która nie jest związana z konkretnym projektem, może zostać przyznana jednemu lub kilku przedsiębiorstwom na czas nieokreślony i/ lub w nieokreślonej kwocie.*

W odniesieniu do omawianej pomocy konieczne jest przyjęcie i wprowadzenie w życie rozporządzenia ministra właściwego do spraw rozwoju wsi, a więc środki określone w art. 5 ust. 3 pkt 1-3 projektu nie mogą być uznane za programy pomocowe. Środki te nie podlega notyfikacji Komisji w trybie rozporządzenia Rady nr 659/1999 w żadnym z przewidzianych w nim trybów, bowiem nie spełniają wszystkich warunków ustanowionych w art. 107 ust. 1 TfUE i tym samym nie są pomocą w rozumieniu art. 1 lit a tego rozporządzenia.

Projekt rozporządzenia ministra właściwego do spraw rozwoju wsi, określający wszystkie istotne elementy udzielania wsparcia, o którym mowa w art. 5 ust. 3 pkt 1-3 projektu, będzie podlegał, jako projekt programu pomocowego, ocenie pod względem zgodności z zasadami przyznawania pomocy publicznej.

Ad. 4

Postanowienia projektu zawarte w art. 6 ust. 1, dotyczące nieruchomości, niewykorzystanych przez Fundusz Poręczeń, wnoszonych jako przedmiot aportu do spółek tworzonych przez Skarb Państwa z osobami trzecimi, w celu

pobudzenia rozwoju gospodarczego, kulturalnego i infrastrukturalnego danego regionu, należy ocenić pod względem zgodności z przepisami UE obejmującymi zabronioną pomoc państwa.

Mając na uwadze kryteria pomocy publicznej, o której była mowa powyżej, można przyjąć, że spółki tworzone przez Skarb Państwa z osobami trzecimi, w celu pobudzenia rozwoju gospodarczego, kulturalnego i infrastrukturalnego danego regionu, będą przedsiębiorcami, rozumianymi jako podmioty zaangażowane w działalność gospodarczą polegającą na działaniu na rynku, na którym oferowane są towary i usługi pozostające w rzeczywistej lub w potencjalnej konkurencji (por. przywołane powyżej orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości). Projekt w żaden sposób nie precyzuje, na czym ma polegać pobudzenie rozwoju gospodarczego, kulturalnego i infrastrukturalnego. Zgodnie z art. 6 ust. 2 projektu szczegółowe zasady i tryb przekazywania nieruchomości jako aportu do spółek, tryb wyboru kontrahentów oraz zasady działania spółek reguluje rozporządzenie ministra właściwego do spraw rolnictwa. Z tego też powodu nie można wykluczyć, że spółki w zakresie swojej działalności będą oferowały towary i usługi pozostające w rzeczywistej lub potencjalnej konkurencji w danym regionie.

W projekcie nie wskazano, jakie podmioty mogą tworzyć spółki ze Skarbem Państwa. Redakcja projektowanego art. 6 ust. 1 w tym zakresie ogranicza się do sformułowania „osoby trzecie”. Niezależnie od tego, stosując test selektywności, o którym mowa powyżej, należy uznać, że możliwość wniesienia do spółki aportu w postaci nieruchomości niewykorzystanych przez Fundusz Poręczeń, będzie przysługiwał jedynie tym spółkom, które utworzone są wraz ze Skarbem Państwa, a nie np. z organem jednostki samorządu terytorialnego. Tym samym wsparcie z zasobów państwowych ma charakter selektywny. Przekazywane nieruchomości niewykorzystane przez Fundusz Poręczeń niewątpliwie stanowią zasoby państwowe, jako że należą do Skarbu Państwa

W art. 6 ust. 1 projektu nie określono zasad przekazywania nieruchomości jako aportu, pozostawiając je do uregulowania w drodze rozporządzenia ministra właściwego do spraw rolnictwa. Tym samym możliwe jest, że nieruchomości będą wnoszone do spółek na warunkach rynkowych (dotyczy to w szczególności określenia metod wyceny nieruchomości), na warunkach korzystniejszych lub mniej korzystnych niż rynkowe. Jeżeli nieruchomości byłyby przekazywane na warunkach korzystniejszych niż obowiązujące na rynku, wówczas w świetle art. 107 ust. 1 TfUE stanowiłyby selektywną korzyść udzielaną tymże spółkom, niedostępną dla innych podmiotów świadczących względem niej działalność konkurencyjną na rynku. Ponieważ korzyść ta byłaby równocześnie udzielana z zasobów państwowych (nieruchomości rolnej należące do Skarbu Państwa) i potencjalnie mogłaby wpływać na wymianę handlową, należałoby uznać, że spełnia wymogi dotyczące zakazanej pomocy państwa, o której mowa w art. 107 ust. 1 TfUE.

Warto odnotować, że w razie uznania wsparcia, o którym mowa w art. 6 ust. 1 projektu za pomoc, mogłaby ona zostać uznana za zgodną z rynkiem wewnętrznym na podstawie art. 7 ust. 3 lit. c lub d TfUE. Pierwszy z tych przepisów dotyczy pomocy przeznaczonej na ułatwianie rozwoju niektórych działań gospodarczych lub niektórych regionów gospodarczych, o ile nie zmienia warunków wymiany handlowej w zakresie sprzecznym ze wspólnym rynkiem (art. 107 ust. 3 lit. c TfUE). Natomiast zgodnie z art. 107 ust. 3 lit. d TfUE, za pomoc zgodną z rynkiem wewnętrznym może być uznana pomoc przeznaczona na wspieranie kultury i zachowanie dziedzictwa kulturowego, o ile nie zmieni warunków wymiany handlowej i konkurencji Unii w zakresie sprzecznym ze wspólnym interesem. Organem uprawnionym do wiążącego orzekania o zgodności pomocy państwa ze rynkiem wewnętrznym jest Komisja Europejska. W celu umożliwienia jej realizacji tego zadania, art. 108 ust. 3 TfUE nakłada na państwa członkowskie obowiązki notyfikacyjne.

W tym miejscu należy jednak podkreślić, że podobnie jak w przypadku środków określonych w art. 5 ust. 3 pkt 1-3 projektu, tak i w odniesieniu do wsparcia przewidzianego w art. 6 ust. 1 projektu, nie stanowi ono programu pomocowego w rozumieniu rozporządzenia Rady nr 659/1999, bowiem do jego zastosowania konieczne jest uchwalenie i wejście w życie aktów wykonawczych. Nie jest również pomocą indywidualną, o której mowa w tym akcie prawnym. Nie podlega więc notyfikacji Komisji jako plan przyznania nowej pomocy w trybie rozporządzenia Rady nr 659/1999 (art. 2 w zw. z art. 1 lit. a rozporządzenia).

Projekt rozporządzenia ministra właściwego do spraw rolnictwa, określający wszystkie istotne elementy udzielania wsparcia, o którym mowa w art. 6 ust. 1 projektu, w tym zasady wnoszenia aportu do spółek, wybór kontrahentów, może podlegać, jako projekt programu pomocowego, ocenie pod względem zgodności z zasadami przyznawania pomocy publicznej.

Ad 5.

Artykuł 7 pkt 6 i 7 projektu podlega ocenie pod względem zgodności z prawem Unii Europejskiej, w szczególności zasadą prawa pierwotnego UE dotyczącą swobody przepływu kapitału, określoną w art. 63 i n. TfUE. Zgodnie z tą regułą zakazane są wszelkie ograniczenia w przepływie kapitału między Państwami Członkowskimi oraz między Państwami Członkowskimi a państwami trzecimi.

W świetle orzecznictwa Trybunału dotyczącego swobody przepływu kapitału, wszelkie ograniczenia nabywania nieruchomości są dopuszczalne jedynie wówczas, gdy za ich ustanowieniem przemawia interes publiczny, nie mają one charakteru dyskryminacyjnego i spełniają wymogi zasady proporcjonalności (wyrok z 1 czerwca 1999 r., *Konle*, C-302/97, pkt 40; wyrok z 5 marca 2002 r., *Reisch and Others*, C-515/99, C-527/99-C-540/99, pkt. 28-31; wyrok z 23 września 2003 r., *Ospelt i Schlössle Weissenberg*, C-452/01, pkt 34).

Do środków zakazanych przez art. 63 ust.1 TfUE zaliczają się z kolei te, które mogą zniechęcić osoby niebędące rezydentami do dokonania inwestycji w danym państwie członkowskim lub które mogą zniechęcić rezydentów tego państwa członkowskiego do dokonywania inwestycji w innych państwach (zob. np. wyrok z 23 lutego 2006 r., *Van Hilten-van der Heijden*, C-513/03, pkt 44).

Przepisy art. 7 pkt 6 i 7 projektu normują zasady sprzedaży przez Agencję nieruchomości należących do Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa. W projekcie zaproponowano wprowadzenie zasady pierwokupu, zgodnie z którą w pierwszej kolejności prawo kupna nieruchomości od Agencji przysługuje rolnikom indywidualnym w rozumieniu przepisów o kształtowaniu ustroju rolnego, zamierzającym powiększyć powierzchnię prowadzonego gospodarstwa rodzinnego do łącznej wielkości niezbędnej dla zapewnienia rentowności prowadzonej działalności rolniczej w danym województwie (zasady wyliczania wielkości gospodarstwa w danym województwie ma ustalić w drodze rozporządzenia minister właściwy do spraw rolnictwa). W razie niezłożenia w terminie 6 miesięcy wniosku o dokonanie sprzedaży przez rolnika spełniającego wskazane w poprzednim zdaniu warunki, uprawnienie do złożenia wniosku zyskiwaliby rolnicy składający deklarację specjalizacji w zakresie produkcji roślinnej lub zwierzęcej na okres 10 lat. Po bezskutecznym upływie terminu 6 miesięcy, prawo złożenia wniosku o dokonanie sprzedaży nieruchomości przysługiwałoby pozostałym rolnikom.

Należy stwierdzić, że prawo pierwokupu zaproponowane przez wnioskodawców nie stanowi ograniczenia nabywania nieruchomości, relewantnego z punktu widzenia traktatowej zasady swobody przepływu kapitału. Prawo wystąpienia z wnioskiem o dokonanie sprzedaży przez Agencję przysługuje *de facto* wszystkim rolnikom. Ponadto w projekcie nie zostały wprowadzone w tym zakresie ograniczenia, które zgodnie z przedstawionym powyżej orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości, mogłyby zniechęcić osoby niebędące rezydentami do kupna nieruchomości od Agencji.

IV. Konkluzja

Poselski projekt ustawy o Funduszu Poręczeń, likwidacji Agencji Nieruchomości Rolnych oraz zmianie ustawy o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa nie narusza prawa Unii Europejskiej.

Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Zbigniew Wrona

Warszawa, 7 czerwca 2013 r.

BAS-WAPEiM-1129/13

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia prawna
w sprawie stwierdzenia, czy poselski projekt ustawy o Funduszu Poręczeń,
likwidacji Agencji Nieruchomości Rolnych oraz zmianie ustawy o
gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa
(przedstawiciel wnioskodawców: poseł Tomasz Makowski) jest projektem
ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a
regulaminu Sejmu

Wnioskodawcy proponują przyjęcie ustawy, która przede wszystkim zmierza do likwidacji Agencji Nieruchomości Rolnych (zwanej dalej: „Agencją”) oraz znowelizowania ustawy z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa (Dz. U. z 2012 r. poz. 1187, ze zm.). Nieruchomości Skarbu Państwa powierzone Agencji, których nie udało się sprzedać do dnia 31 grudnia 2015 r., zostałyby nieodpłatnie przekazane do Funduszu Poręczeń (zwanego dalej: „Funduszem”), którym zarządzałby minister właściwy do spraw rozwoju wsi.

W projekcie ustawy zaproponowano, aby do zadań Funduszu należało: udzielanie rolnikom poręczeń lub gwarancji spłaty kredytów, udzielanie rolnikom, będącym w trudnej sytuacji materialnej, pomocy finansowej, umożliwienie rolnikom uzyskania dożywotniej renty rolniczej w ramach odwróconej hipoteki. W projekcie nie określono zasad realizacji tych zadań, pozostawiając je do określenia w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw rozwoju wsi. W ramach tego rozporządzenia mają zostać również określone zasady szczegółowej organizacji Funduszu oraz tryb nieodpłatnego przekazywania przez Agencję nieruchomości Funduszowi.

Ponadto w projekcie określono zasady sprzedaży przez Agencję nieruchomości należących do Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa. Należy zwrócić uwagę na usterkę legislacyjną projektu polegającą na błędnej numeracji punktów w ramach art. 7 projektu ustawy (dwukrotne powtórzenie punktu 6).

Opiniowany projekt nie narusza prawa UE. Nie zawiera również przepisów zmierzających do wykonania prawa Unii Europejskiej.

Poselski projekt ustawy o Funduszu Poręczeń, likwidacji Agencji Nieruchomości Rolnych oraz zmianie ustawy o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa **nie jest** projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu.

Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Zbigniew Wrona

PIERWSZY PREZES
SĄDU NAJWYŻSZEGO
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 4 lipca 2013 r.

BSA V - 021- 228/13

WYDZIAŁ PREZYDIALNY

L.dz.

Data wpływu 09-07-2013

Pan
Lech CZAPLA
Szef Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze!

W odpowiedzi na pismo z dnia 12 czerwca 2013 r., GMS-WP-173-176/13 uprzejmie informuję, że Sąd Najwyższy nie zgłasza uwag do **poselskiego projektu ustawy o Funduszu Poręczeń, likwidacji Agencji Nieruchomości Rolnych oraz zmianie ustawy o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa.**

Z poważaniem

Stanisław Dąbrowski
Stanisław DĄBROWSKI